

Ultima noapte de dragoste, intaia noapte de razboi, de Camil Petrescu - partea intai

La Proust, personajul-narator retraieste trecutul, Stefan Gheorghidiu analizeaza si interpreteaza trecutul.

"Eram insurat de doi ani si jumătate cu o colega de la Universitate si banuiam ca ma inseala" este fraza cu care debuteaza abrupt (concentreaza intriga) cel de-al doilea capitol: "Diagonalele unui testament" dar si retrospectiva iubirii dintre Stefan Gheorghidiu si Ela. Tanarul, pe atunci student la filozofie, se casatoreste din dragoste cu Ela, studenta la litere, orfana crescuta de o matusa. Iubirea reprezinta pentru el un proces de autosugestie. Sentimentul lui pentru Ela se naste din duiosie: "Iubesti mai intai din mila, din indatorire, din duiosie, iubesti pentru ca sti ca asta o face fericită" dar, la o autoanaliza, naratorul marturiseste ca mai ales din orgoliu: "vanitatea de a fi iubit de o femeie frumoasa devine la el stimulul pasiunii" (Dumitru Micu - "In cautarea autenticitatii").

Dupa casatorie, cei doi sotii traiesc modest, dar sunt fericiți. Echilibrul tinerei familii este tulburat de o mostenire pe care Gheorghidiu o primeste la moartea unchiului sau avar, Tache. Ela se implica in discutiile despre bani, lucru care lui Gheorghidiu ii displace profund: "as fi vrut-o mereu feminina, deasupra acestor discutii vulgare". Noul statut social al familiei le permite acum sa frecventeze toate cercurile mondene, prilej de a satiriza toata fauna politica a vremii (pe Nae Gheorghidiu, de exemplu) dar si prilej de complicatii pasionale. Cuplul evolueaza spre o inevitabila criza matrimoniala, al carei moment culminant are loc cu ocazia excursiei la Odobesti prilejuita de sarbatoarea Sfintilor Constantin si Elena.

In timpul acestei excursii se pare ca Ela ii acorda atentie deosebita unui anume G, care dupa opinia personajului-narator, ii va devenii mai tarziu amant.

Dupa o scurta despartire Stefan si Ela se impaca inrolat pe frontul romanesc, Gheorghidiu cere o permisie ca sa verifice daca sotia lui il insala, fapt nerealizat din cauza izbucnirii razboiului. In orice caz, vrand sa afle daca este sau nu inselat, eroul isi pune intrbari si mai ales interpreteaza. La un moment dat, fiecare noua proba arunca o alta lumina asupra vietii si dramei sale, incat acelasi trecut capata mereu alte semnificatii, opuse chiar, in functie de ultima certitudine.

Relativismul produce aceste stari de vid, de neant sufletesc. Se intercaleaza in naratiune dezbateri de constiinta, monologuri interioare, discursuri filosofice. Tot ce se intampla devine stare de spirit, iar din constiinta, cum zice C. Petrescu decurge drama. Asadar, chiar din prima parte, romanul se dezvaluie ca o opera-jurnal, ce inchide in sine o drama, ampla succesiune de stari-limit, pe care eroul principal le traieste cu fervoare.

Desi eliberat de problemele materiale, la Gheorghidiu problematica sociala e prezenta. Societatea e analizata din perspectiva omului intelectual. Se interpreteaza raporturile casatoriei cu averea, ale politicii cu afacerile burgheze, regulile snobismului, razboiul modern. Spectacolul social e pentru

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Gheorghidiu : "un nou prilej de nedumerire si reflectiune) Negresit oamenii sunt si buni si rai, dar e necesar sa se precizeze in ce imprejurari". Din aceasta perspectiva, romanul a fost interpretat si ca drama a intelectualului.